

Staten Dækning af en Hoveddel af dens Udgifter, og at den maa være en saadan, at der er al Sandsynlighed for, at Forøgelsen af Indtægterne vil kunne holde Skridt med de uundgaaeligt forøgede Statsudgifter, og endvidere — som jeg før bemærkede — at der i et Trangøjeblik ogsaa er en Kilde, som man kan øse de fornødne Penge af, naar det kniber — ikke som den eneste Kilde, men som den, hvoraf man ogsaa kan øse.

Jeg skal slutte med at gentage min Anbefaling til det eventuelle Udvalg af, at det nøje vil undersøge disse to Hovedspørgsmaal: Hvad der for Tiden er fornøden Beskyttelse for dansk Produktionsvirksomhed, og hvorledes man sikrer sig, at der ikke blot for Øjeblikket ikke finder en væsentlig Nedgang Sted i Statens Indtægter, men ogsaa, at Told- og Forbrugsafgifterne kunne vedblive ligesom hidtil at yde forøgede Bidrag til Statsindtægterne i samme eller i lignende Maal, som vi uundgaaeligt ville komme til forøgede Statsudgifter.

Madsen-Mygdal: Den foreliggende Sag omhandler jo et Emne, hvis Stof er saa omfangsrigt og overvældende, at man løber Fare for at drukne i Mangfoldigheden, naar man tager Ordet i denne Sag. Det er derfor nødvendigt saa stærkt som muligt at begrænse sig, og jeg skal da ogsaa befitte mig paa, saa vidt muligt, at afholde mig fra at komme ind paa Enkeltheder ved denne 1ste Behandling, saa meget mere, som de nærmest høre hjemme ved 2den Behandling. Jeg skal indskrænke mig til at fremsætte nogle almindelige Bemærkninger, som jeg tror ere nødvendige.

Jeg er enig med den foregaaende ærede Taler i, at der sikkert er et almindeligt Ønske om nu at naa et Resultat i denne Sag, et saadant Ønske næres vistnok i alle Lejre. For saa vidt er jeg enig med den foregaaende ærede Taler, men jeg tror ikke, at den Vej, som han syntes at anbefale, og den Opfattelse, som han gjorde sig til Tolk for, give lyse Udsigter til at faa dette Ønske opfyldt. Tværtimod, jeg tror, at Udsigterne ville formindskes meget betydeligt, hvis vi skulle følge den Vej, det ærede Medlem anbefalede. Og det tror jeg ogsaa efter det ærede Medlems egne Ord, han sagde nemlig, at naar man vilde rejse store og ny Spørgsmaal, kunde man sige sig selv — saaledes vare det ærede Medlems Ord — at Vanskelighederne vokse. Det ærede Medlem nævnte et saadant nyt Spørgsmaal, nemlig Told paa Landbrugs-

produkter. Jeg mener nu, at vil man til her i dette høje Ting at rejse store ny Spørgsmaal, sætte store ny Spørgsmaal i Forbindelse med denne Sag, er der rigtig nok ikke Udsigt til, at de stærke Ønsker, som nu næres over det hele Land, i alle Lag af Befolkningen, om denne Gang at naa et Resultat, blive opfyldte. — Jeg er fuldstændig uenig med det ærede Medlem, naar han siger, at Udsigterne til et Resultat formindskedes ved den forrige Regerings Holdning til denne Sag. Nej, lige tværtimod har jeg den Opfattelse, at det, som i ganske særlig Grad har styrket Udsigterne til muligvis denne Gang at naa et Resultat i denne Sag, som har staaet paa Dagsordenen i omtrent en Menneskealder, er netop den forrige Regerings Holdning. Jeg tror, at den Vej, som er bleven betraadt i Toldkommissionen, som man har fortsat i det andet Ting, og som den forrige Regering i alt væsentligt, i Hovedsagen, har sluttet sig til, er den eneste Vej — jeg tror ikke, der gives nogen anden — til at naa et Resultat i denne Sag, og hvis dette høje Ting vilde fortsætte paa samme Vis, nærer jeg fremdedes det Haab, at vi skulle naa et Resultat; vil man betrede en anden Vej, tror jeg, at Arbejdet vil være spildt denne Gang som tidligere.

Jeg antager, at vi alle ere enige om, at denne Sag har en vidtrækkende Betydning, det er den vigtigste Sag, der foreligger for Danmarks Rigsdag i indeværende Aar, og efter mit Skøn, i økonomisk Henseende, den vigtigste Sag, som nogen Sinde kan komme til at foreligge Rigsdagen; jeg kan ikke let tænke mig nogen anden Sag, der i økonomisk Henseende kan være saa vigtig som denne. Tager vi det Finanslovsforslag for os, som for Øjeblikket ligger til Behandling i det andet Ting, se vi, at de samlede Skatter udgøre et Beløb af 56—57 Mill. Kr., deraf 10 Mill. direkte Skatter og ca. 46 Mill. indirekte Skatter. Af disse 46 Mill. Kr. indirekte Skatter falde de 38 Mill. paa Toldafgifterne i Forbindelse med Ølskatten og Brændevinsafgiften; og udsondre vi Ølskatten og Brændevinsafgiften — som alligevel staa i meget nær Forbindelse med Toldloven, idet denne ogsaa direkte berører disse Afgifter gennem Toldsatser over for Indførsel fra Udlandet — vil Toldlovsforslaget indeholde et Beløb af 30 Mill. Kr., som for Tiden maa opføres som det Beløb, der direkte gaar ind i Statskassen. Men ved Siden heraf er det jo bekendt, at samme Lovforslag omhandler et Skattebeløb af en Mængde